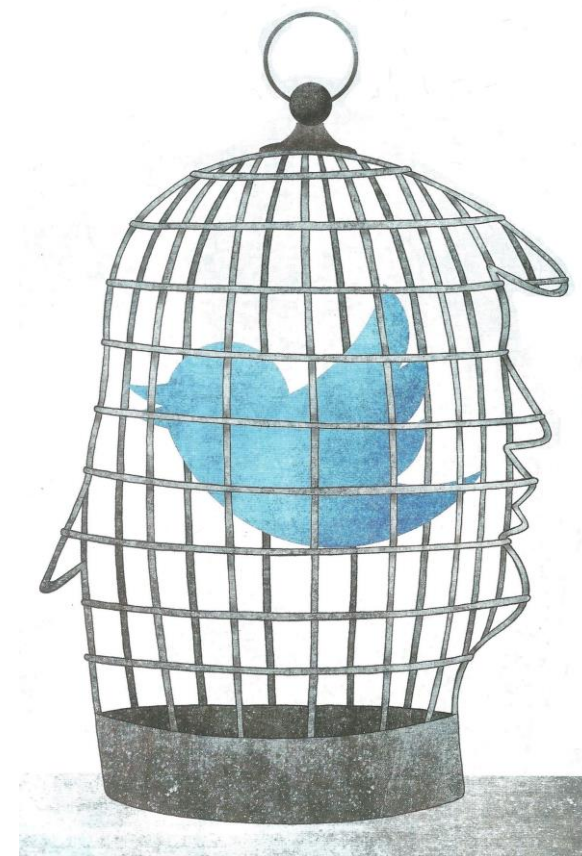

ΟΔΟΙΠΟΡΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ Γ.ΡΙΤΣΟΥ

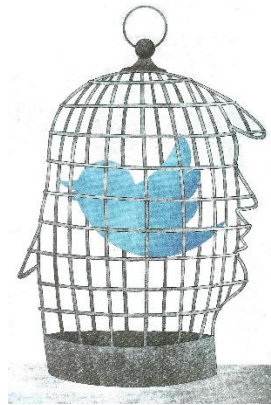
ΟΠΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

ΕΛΕΝΗ ΠΑΤΡΩΝΑ Β΄3

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η μαθήτρια της Β΄ Γυμνασίου **Ελένη Πατρώνα** παρουσιάζει με ζωγραφιές τους στίχους της τελευταίας στροφής του αντιπολεμικού ποιήματος «**ΟΔΟΙΠΩΡΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ**» του **Γιάννη Ρίτσου**. Η εργασία εκπονήθηκε στο πλαίσιο εφαρμογής των Διδακτικών Προτάσεων στο μάθημα της Λογοτεχνίας με τίτλο **“ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΕΣ Αντιπολεμικές Δημιουργίες”** που εφάρμοσαν οι καθηγήτριες **Τίνα Κατσαρή** και **Εύη Συρίγα**.

VASCO GARGALO

Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Γ' ΜΑΡΑΘΩΝΙΑΣ ΠΟΡΕΙΑΣ

Σε ποιητική απόδοση Γιάννη Ρίτσου

1

Βαδίζω στον ίδιο δρόμο του αρχαίου Μαραθωνοδρόμου.
Ξεκινώ από την ίδιαν ένδοξην αφετηρία απ' όπου ξεκίνησε κι Εκείνος
φτάνοντας κάτω απ' την Ακρόπολη
για ν' αναγγείλει
τη νίκη της Ελευθερίας και της Ειρήνης.
Βαδίζω πάνω στα πάμφωτα ίχνη που άφησαν σ' αυτό το χώμα
τα φτερωτά πόδια του ήρωα και μάρτυρα της Ειρήνης, Γρηγόρη Λαμπράκη.
Βαδίζω πλάι στον Μπέρτραντ Ράσσελ,
πλάι στον Πάουλινγκ, τον Λούθερ Κινγκ και τον Έρεμπουργκ.
Βαδίζω υπερασπίζοντας τον άνθρωπο, τα ποιήματα, τη μουσική, τ' αγάλματα,
την Ειρήνη και τη Δημοκρατία.

2

Βαδίζω ανάμεσα σε τόπους που τους λάξευσε
το μεγάλο, δυνατό χέρι της Ιστορίας.
Βαδίζω σε τούτη τη γη, τη σπαρμένη
με κόκκαλα και αγάλματα ηρώων,

σηκώνοντας στους ώμους μου σαν δύο τεράστια φτερά που με σηκώνουν
την κοινή μας ευθύνη
για την Ειρήνη και τη Δημοκρατία.

3

Πιστεύω στον άνθρωπο.
Όλους μας μια κοινή μοίρα μάς ενώνει:
η πάλη κατά του πολέμου, κατά της δυστυχίας και του θανάτου,
η πάλη κατά της φτώχειας και του φόβου,
η πάλη κι η ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.
Βαδίζω ενάντια σ' όλες τις προκαταλήψεις που χωρίζουν τους ανθρώπους,
βαδίζω για την Ειρήνη,
κι αισθάνομαι στο πρόσωπό μου την ανάσα της Ανθρωπότητας.

4

Μισώ το φασισμό και τον πόλεμο.
Είκοσι χρόνια κλείσανε απ' τη συντριβή του αιματοστάλαχτου χιτλερισμού.
Δεν ξεχνώ την καπνιά των κρεματόριων.
Δεν ξεχνώ την παιδούλα Άννα Φρανκ,
τον Φούτσικ, τον Γκαμπριέλ Περί, τη Ζώγια,
τον Ναπολέοντα Σουκατζίδη, την Ηλέκτρα, τον Περρίκο.
Δεν ξεχνώ τα 50 εκατομμύρια νεκρούς,
το απόκρημνο σκοτάδι του τρόμου και τους ποταμούς των δακρύων,
Βαδίζω μ' όλους που μισούν το φασισμό και τον πόλεμο.
Βαδίζω μ' αυτούς που αγαπούν την Ειρήνη.
Για να παίξουν αμέριμνα τα παιδιά στις αυλές.
Για να χαμογελούν οι μανάδες στα παράθυρα.
Για ν' ανοίγουν σαν άσπρα λουλούδια τα βιβλία.
Για να λάμπει σαν ήλιος το ψωμί επάνω σ' όλα τα τραπέζια.
Για να παραδίδει ευγενικά η μια γενιά στην άλλη,
όχι το δαυλό του τελειωτικού εμπρησμού,
αλλά τη δάδα της Δημιουργίας.

Δεν ξεχνώ το τρομερό νέφος που σαβάνωσε
τη Χιροσίμα.
Δεν ξεχνώ τους 200.000 νεκρούς της Χιροσίμα.
Πέρασαν είκοσι χρόνια από τότε.
Δεν ξεχνώ.
Δεν ξεχνώ την τερατώδη απειλή
κατά της Ανθρωπότητας και του Πολιτισμού.
Δεν ξεχνώ τα λόγια του Αϊνστάιν:
«Σταματήστε τον πυρηνικό ανταγωνισμό, πριν οι άνθρωποι
ξεναγυρίσουν στα σπήλαια και στα τόξα».
Παλεύω για την κατάργηση των πυρηνικών όπλων,
των πυραύλων,
των μέσων μαζικής καταστροφής.
Παλεύω για την κατάργηση των στρατιωτικών βάσεων.
Παλεύω για μια συμφωνία ανάμεσα στους λαούς.
Για να μην υπάρξουν ποτέ πια Χιροσίμες.

Βαδίζω με τη σκέψη στην Κύπρο.
Βαδίζω για την Ειρήνη, και μάχομαι
για την ειρήνευση στο αγαπημένο μας νησί,
για την αρμονική διαβίωση των δύο κοινοτήτων,
για την αδέσμευτη Ανεξαρτησία – Αυτοδιάθεση – Ένωση.
Αρνούμαι κάθε ιδέα διχοτόμησης,
κάθε παζάρεμα για «ανταλλάγματα»,
κάθε σκέψη για ομόσπονδο κράτος.
Οι Κύπριοι δε ζητούν παρά να 'ναι
ελεύθεροι σαν άνθρωποι και σαν λαός.
Ζητούν
ν' αποστρατικοποιηθεί το νησί και να γίνει
δεσμός ειρήνης
με τους γύρω Λαούς.
Και τούς τ' αρνιούνται
οι ιμπεριαλιστές κι οι Τούρκοι σωβινιστές.
Όμως οι λαοί είναι μαζί τους.
Μαζί τους κι η ιστορία.
Κι εμείς μαζί
ως το τέλος πιστοί.
Βαδίζω για την Κύπρο. Κι η Κύπρος βαδίζει μαζί μας.

Οδοιπορώ και για το μακρινό, μαρτυρικό Βιετνάμ.
Κάθε άνθρωπος, όπου γης, συγκλονίζεται
απ' την αποκορύφωση της ιμπεριαλιστικής παρανομίας και βίας.
Όχι, δεν είναι οι απλοί Αμερικάνοι που κάνουν την πρωτάκουστη επίθεση.
Αυτοί μίλησαν με το στόμα του γερουσιαστή Μος:
«Τα χέρια μας στάζουν αίμα σ' αυτό το βρώμικο πόλεμο».
Είναι οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ που κάνουν την επίθεση.
Η φωτιά της επέμβασης πρέπει να σβήσει.
Να φύγουν οι ξένοι απ' το Βιετνάμ.
Να γίνουν διαπραγματεύσεις
για να υπάρξει Ειρήνη και Δημοκρατία
σύμφωνα με τη θέληση του λαού της τραγικής τούτης χώρας.
Οδοιπορώ και για το μακρινό, μαρτυρικό Βιετνάμ.

Σ' έναν κόσμο όπου οι Μεγάλοι έχουν στα χέρια τους τα μέσα του ολέθρου,
έχουνε κι οι μικροί να παίξουν ένα μεγάλο ρόλο.

Συμφωνώ μ' όσους ζήτησαν, σαν τον Ου-Θαντ,
να γίνουν τα Βαλκάνια απύραυλη ζώνη
κι η Μεσόγειος,
αυτό το αρχαίο λίκνο των πολιτισμών.
Επιδοκιμάζω
τις φιλειρηνικές διακηρύξεις
των προέδρων Ελλάδος – Γιουγκοσλαβίας, στο Βελιγράδι,
κι αγωνίζομαι να γίνουν πράξη.

9

Δεν έχουν θέση στην Ελλάδα οι βάσεις του θανάτου.
Δεν έχουν θέση στα ήρεμα λιμάνια μας
τα μακάβρια όπλα των ξένων φορτωμένα στα «Ρίκετς».
Αρνούμαι την «πολυμερή», και κάθε ιδέα
να πάρουν οι Γερμανοί θερμοπυρηνικά όπλα.
Οι γαλάζιες μας θάλασσες
ήταν πάντα δεσμός εμπορικών ανταλλαγών και Ειρήνης,
– «ομφάλιος λώρος» της πατρίδας μας μ' όλο τον κόσμο.
Και πρέπει να μείνουν.

Αρνούμαι να επιτρέψω οι δεσμοί με το ΝΑΤΟ
να γίνουν δεσμά για την Κύπρο.
Η Ελλάδα
έχει πολιτική δική της και δική της πολιτιστικήν αποστολή.
Πρέπει να γίνει αδέσμευτη,
για να μείνει περήφανη.

Χιλιάδες δισεκατομμύρια σπαταλιούνται για μέσα ολέθρου.
Θα γίνονταν σχολεία και κήποι κι εργαστήρια,
ψωμί και σίχοι, αλέτρια και βιολιά.
Και θ' άλλαζε η μορφή του κόσμου.
Εμπρός, λοιπόν, όλα τα όπλα στα μουσεία
πριν σκάψουμε τον τάφο της Ανθρωπότητας.
Τα όπλα στα Μουσεία,

και τ' αγάλματα των μεγάλων νεκρών,
των παραμελημένων ηρώων της Σκέψης και της Πράξης μες στους κήπους.
Οδοιπορώ για έναν πλήρη, γενικό και δίκαιο αφοπλισμό.
Για τον περιορισμό των αβάσταχτων στρατιωτικών δαπανών.
Οδοιπορώ για την απελευθέρωση του ανθρώπου απ' το φόβο του πολέμου.
Οδοιπορώ για την Ειρήνη και την Ευτυχία της Ανθρωπότητας.

12

Δε φτάνει ν' αγαπάμε την Ειρήνη και τον Άνθρωπο.
Πρέπει ν' αγωνιζόμαστε γι' αυτόν.
Είμαι ένας απ' την ατέλειωτη στρατιά που ζώνει τον κόσμο.
Οδοιπορώ για να ενώσω κι εγώ τη θέλησή μου με τη θέληση όλων για την Ειρήνη.
Και δε θα σταματήσω
πριν η Ειρήνη στεριώσει για πάντα σ' ολόκληρη τη Γη.

Οδοιπορώ για τη βαθιά συνεννόηση ανθρώπου μ' άνθρωπο,
οδοιπορώ για την πρόοδο, την ευτυχία, την ελευθερία του ανθρώπου, οδοιπορώ για την αξιοπρέπεια του

ανθρώπου που έμαθε να περπατάει, ανάμεσα στ' αστέρια,
οδοιπορώ για να στήσουμε τη σημαία της ειρηνικής γης πάνω στ' αστέρια,
οδοιπορώ για την ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ
selfie

Καλό είναι να
έχουμε έναν σκοπό
στο ταξίδι μας και
προς αυτό να
ταξιδεύουμε. Αλλά
το ταξίδι είναι αυτό
που μετράει, τελικά.

ΑΘΗΝΑ, Μάης 1965

Γιάννης Ρίτσος, «Συντροφικά τραγούδια», Εκδ. Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 2009 (4^η)

«Επειδή οι πόλεμοι αρχίζουν στον νου των ανθρώπων,
γι' αυτό στον νου των ανθρώπων πρέπει να οικοδομήσουμε
την προστασία της Ειρήνης».

Ιδρυτική πράξη της Ουνέσκο, 1945